

[Bernhard Baunsgaard]

Hr. Ole Espersen har desuden givet udtryk for, at det er min skyld, at flygtningene ikke kan komme tilbage til det land, de kom fra. Jeg ved ikke, om det er min skyld. Den første, der har foreslået det her i Folketinget, var, hvis jeg ikke husker meget fejl, hr. Glistrup, der foreslog, at vi skulle betale enhver tyrk nogle penge for at rejse tilbage. Jeg kan godt sige, at jeg er meget betænkelig ved at give denne regering adgang til at putte nogle penge på flygtninge og sende dem ud af landet. Når jeg er det, skyldes det det, vi har set ske i Vesttyskland.

Derefter er der spørgsmålet om Fremskridtspartiets dagsorden, som vi naturligvis ikke kan støtte. Der er kun én mening med den.

Vi støtter den socialdemokratiske dagsorden. I betragtning af, hvad de andre nordiske lande fører af politik, og i betragtning af, hvad folketingsflertallet har godkendt under denne regering, kan det kun være en forbedring af vor flygtningepolitik. Anden mulighed er der ikke; derfor støtter vi denne dagsorden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 3 af Ole Espersen (S) (se foran)
vedtoges med 112 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD og KRF) mod 9 (FP); 4 (FK) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 2 af Pia Kjærsgaard (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 16:

*Forslag til lov om ændring af retsplejeloven.
(Fri proces og retshjælp).*

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).
(Fremsat 7/10 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Korneliusen (S):

Jeg vil godt starte behandlingen af lovforslag nr. L 16 med at sige tak til ministeren for det udspil, som foreligger nu. Lovforslaget har et langt historisk forløb bag sig, idet det var en tidligere, socialdemokratisk justitsminister, hr. Ole Espersen, der i 1981 nedsatte Retssikkerhedsudvalget, og jeg føler anledning til at hærcele en lille smule over, at det skulle tage syv år, før vi kom frem til en endelig afklaring på dette område med det lovforslag, som foreligger nu. Det gælder specielt perioden fra 1982 og faktisk op til 1984, at der næsten ingen bevægelse var.

Det førte til et beslutningsforslag, B 112, fra Socialdemokratiet i 1985, og det er vel en sandhed, at netop dette beslutningsforslags principper i vid udstrækning går igennem i ministerens lovforslag i dag.

Vi følte os også foranlediget til, for yderligere at sætte lidt gang i justitsministerens overvejelser, her i foråret 1987 at fremsætte et nyt beslutningsforslag, B 156, i et forsøg på at få ændret indtægtsgrænserne.

Lad det være mine indledende bemærkninger, at det er lidt ærgerligt, at det har taget syv år, men at der ser ud til at være håb om, at vi omkring nytårstid kan få sat denne lov i kraft, og det er vigtigt.

Jeg har nogle få kommentarer til selve indholdet i forslaget til lov om ændring af retsplejeloven. Det er positivt, at indtægtsgrænserne nu er forhøjet, endda ganske betragteligt, og så vidt jeg kan se, er de også forhøjet af Justitsministeriet ud over det, som udvalget har forestillet sig. Det er godt. Men i den forbindelse vil jeg da godt gøre opmærksom på, at selv med den forhøjelse, som justitsministeren forestiller sig i lovforslaget, er vi stort set kun på niveauet fra 1981, og det, vi bl.a. vil bruge udvalgsarbejdet til, er at få drøftet, først og fremmest hvilke befolkningsgrupper der nu reelt er omfattet af ordningen med fri proces, og måske knap så meget indtægtsgrænserne. Det kan da godt være, at det giver anledning til nogle overvejelser i udvalget og forhåbentlig også hos justitsministeren, når vi får klarlagt, hvem der rent faktisk kan benytte sig af disse bestemmelser.

Under hele debatten har det været et ønske hos Socialdemokratiet, at der kom en automatisk regulering af disse indtægtsgrænser, så vi ikke med ganske korte mellemrum – selv om det er administrative beføjelser – skulle disku-